

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 111-ҳадис

111 - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: بَتُّ لَيْلَةً عِنْدَ خَالَتِي مَيْمُونَةَ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ اللَّيْلِ فَأَتَى حَاجَتَهُ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ، ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ قَامَ فَأَتَى الْفَرْبَةَ فَأَطْلَقَ شِنَاقَهَا، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءًا بَيْنَ الْوَضُوءَيْنِ وَلَمْ يُكْتَبِرْ وَقَدْ أَبْلَغَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى، فَعُثِمْتُ فَتَمَطَّيْتُ كَرَاهِيَةً أَنْ يَرَى أَبِي كُنْتُ أَتَنَّبَهُ لَهُ، فَتَوَضَّأْتُ، فَقَامَ فَصَلَّى، فَعُثِمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَدَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ، فَتَنَامْتُ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رُكْعَةً، ثُمَّ اضْطَجَعْتُ، فَتَنَامَ حَتَّى تَفْحَخَ، وَكَانَ إِذَا نَامَ تَفْحَخَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ فَأَذَنَهُ بِالصَّلَاةِ، فَقَامَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ، وَكَانَ فِي دُعَائِهِ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا، وَفَوْقِي نُورًا، وَتَحْتِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَخَلْفِي نُورًا، وَعَظْمِي لِي نُورًا».

[خ 117، م 763، ت 232، س 442، د 58، جه 973].

1. Ибн Аббосдан ривоят қилинади:

«Бир кеча Маймуна холамларникида тунаб қолдим. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам кечаси туриб, ҳожатларига бордилар... Кейин юз-қўлларини ювдилар-да, ухладилар. Кейин уйғониб, мешнинг олдига бориб, унинг боғичини ечдилар. Сўнгра ўртача таҳорат қилдилар: кўпайтириб ҳам юбормадилар, бироқ маромига етказдилар. Кейин туриб, намоз ўқидилар. Мен ҳам турдим-да, у зотни кузатиб турганимни билдирмаслик учун бир керишиб олиб, сўнг таҳорат қилдим. У зот туриб, намоз ўқидилар. Мен чап тарафларига турдим. Шунда у зот қўлимдан ушлаб, ўнг тарафларига ўтказиб қўйдилар. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тундаги намозлари ўн уч рақъат бўлиб тугалланди. Кейин ёнбошлаб, ухладилар, ҳатто хуррак ҳам отдилар. У зот ухлаганларида хуррак отар эдилар. Кейин Билол келиб, у зотни намозга чақирди. Туриб, намоз ўқидилар, таҳорат қилмадилар. У

зотнинг дуоларида ушбу ҳам бор эди: «Аллоҳуммажъал **фии қолбии нууро, ва фии басории нууро, ва фии самъии нууро, ва ʻан йамиинии нууро, ва ʻан йасаарии нууро, ва фавқии нууро, ва таҳтии нууро, ва амаамии нууро, ва холфийи нууро, ва ʻаззим лийи нууро**».*

* Маъноси: «Аллоҳим, қалбимда нур, кўзимда нур, қулоғимда нур, ўнгимда нур, сўлимда нур, устимда нур, остимда нур, олдимда нур, орқамда нур қилгин. Нуримни кучайтиргин».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можжа ривоят қилишган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI